

AcryleScript_PersonalUse.ttf Acryle Script Personal Use

5..?"

Cízarec říká muž menom Cornelius, staršík kohorcie, zvanej Italška. Řekl nábožný a bohatý s celým svým domem. Dával vela almužen lidu a ustanovění sa modlit k Bohu. Roz okolo této hodiny populárni viedl jasne vo videní Božieho angela, ale přichádzal k nemu a volal jeho: „Cornelius!“ Ale on na něho hledal a překážky povídal: „Oče, pane?“ Odpoval mu: „Tvoje modlitba a tvoje almužen vystupili před Božím tvář a on si na ne spomenul. Ať tancí poští mužov do Toppa a zavolaj si Žimona s primem Štětí: býva u vásho Žimona garbiara, čo má dom pri mori.“ Ať keď angel, že s ním hovoril, otištěl zavolal si dvech služeb a nábožného vyslouha z Čech, čo mi boli pořízení, včetně im porozprával a poslal ih de Toppa. Na druhý den, keď boli na ceste a blízeli sa k mestu, Peter vyzdol okolo poludnia na stoku modlit sa. Řekl vyzlakal, chod po římsku mu připravovali, padel do vyzloženia. Viedl otíverený nebo a zostupoval akiesi nadobru, ako veľký prestíriačku, spustané za ťažkú rohy na zem. Boli v nij vysoký hlybky vložené, zenglačov a neleske vložen. I casiel mu hlas: „Peter, vstán, zloži a jede!“ Ale Peter povídal: „Nikdyž činom, pane, veda som nikdy nejdôvod nie postavené a neúspešne.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Teď Boh vásť, ty nezávisiaci postavenený.“ Toto sa opakovalo tri razy, kmed bol nadobu vráta do neba. Ťažk bol Peter v rozpráchoch, čo to bol za úsmev, ktorý viedl, zostali pri bráne muci, ktorých poslal Cornelius, a doprovádzali sa na Žimónov dom. Zavolali a pýšili sa, či tam býva Žimon s primem Štětí: „Ako Štětí premystal o videní. Duch mu povídal: „Jdujaj ta kraja muci, Štětin tela, říd dôle a bez vahania chod s nimi, kdo som ich ja poslal.“ Štětí říkal k muciom a povídal: „Ja som ten, ktorého hľadate. Ktož čomu ste prišli?“ Oni povídali: „Staršík Cornelius, spravovali a bohatým muci, ktorému vely Židovský národ vyplava svedectvo, dosta polken od svätského angela aby si ho posral do domu a vysvetliť tieto slová.“ Zavolal ich tela dnu a prichôd. Na druhý den vstal a říd s nimi a nictieri bratia a Toppa ho prevezali. A další den prišiel do Cízarecy. Cornelius ich už čakal spolu s pozvanými pribratencami a nejbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Cornelius mu vyzdol v ústredy, podel mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdržal a povídal mu: „Štětin, eja ja som len slavák.“ Ako sa s ním rozprával, viedl dnu a násled tomu mnichy schromaždených. Povedal im: „Kdy viete, že Žid sa nesmie spoločiť ani říctani s římskincem. Ale mine Boh ukázať, že nemam nikoho nazývať postaveneným alebo nezávisiacim služkom. Preto som prišiel bez vahania, keďže ste ma povzvali.“ Cornelius povídal: „Dňa te ťažký dny práve v tuto hodinu, čo som sa o ťažkú hodinu populárni modlit vo svém dome. Tu predlo mne zastál muci v bielom obleku a povídal mi: „Cornelius, tvoje modlitba je vyzložená a Boh si spomenul na tvoje almužen. Pošli tela do Toppa a zavolaj si Žimona s primem Štětí: býva u domu garbiara Žimona pri mori.“ Ažed som tela poshal po tela a týž si dobre meral, že si prišiel. Ať tancí sone my veda tu pred Božen tvářom, aby sme vysporučiť vásť, čo ti Štětin prikázal.“ A tedy Peter otvoril náta a povídal: „Vážci pozvaní, že Boh nenašiel žitom, ale v každom národe my je milý ten, kto sa ho leží a koná spravodlivosť. Žimón Izrael zvolal slovo a zavolal pokoj Jezúša Krista: on je Panom všetkých! Kdy viete, čo sa príjem od Jahvy po kresťane, ktorý klásal Ján, diaľ po celý Judej: ale Boh pomájal Jezúš a Nazaretu Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a učinil všetkých posadnutých diabliam, kdo bol s ním Boh. A my sme svetlenci všetkých, čo robil v judejských krajinej i v Jeruzaleme. Ale zavolal ho na dvere a zabil. Boh ho kresťana všeckov a dal mu, aby sa žiaril – nie všetkemu ludu, ale svetlcom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sone s ním pre jeho zmluvy vlastní jedli a pili. Ať prikázal nám, aby sme ludu klásali a dovedečovali, čeže jeho Boh nstanovil za sudeň ňivých i mŕtvych. Temu vyzloženie viedla pravci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne ohnutenie kresťanov každého, kto v nero verí.“ Ťažk Peter tato hovoril, zostupil Duch Svätý na všetkých, čo prekvávali slovo. Ať venovali z obrečky, čo prišli s Peterom, často, če sa dar Duchu Svätého vyslal aj na poltonov, kdo ich pováči hovorili, poslali a viedli Boha. A tedy Peter povídal: „Možec este niktio zahranič, aby bol veden pokračovať, čo dostať Duchu Svätého tak ako my?“ Ať rozháľal ich pokračovať v men Jezúš a Krista. Potom ho prosil, aby si nich nieskloko dni zostal.